

ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆತ ರಾತ್ರಿ ಹಾಸುಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗೆ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯದೇ ಕಾರಣವಿತ್ತಾದರೂ ಇದಾವುದರ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದ ಕಲ್ಲವನ ಮಾತ್ರ ಹಗಲು ಹನ್ನೆರಡು ತಾಸು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಅರಿಸುವುದನ್ನೇ ತನ್ನ ಬದುಕಾಗಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಇದೇ ಆಕೆಗೆ ಈಗ ಮಗುಲ ಮುಳ್ಳಾಗಿ ಚುಚ್ಚಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತ್ತು! ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ನೋವಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತಾಗಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗದಂತಿದ್ದ ಹೀನಾಯ ಬದುಕನ್ನು ಆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಲವನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ರಕ್ತಸಂಬಂಧದ ಎಳೆಯೊಂದರ ಚುಂಗನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ದೀನನಂತೆ ಕುಂತಿದ್ದೆ! ಆಕೆ ಮಾತ್ರ ಇದಾವುದರ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದಂಗೆ ಪ್ರೇತಕಳೆ ತುಂಬಿದ ಮಾರಿ ಮೇಲಿನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟು ಕಲ್ಲಿನಂಗೆ ಕುಂತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ತಮ್ಮ ಬಸಪ್ಪನನ್ನು ನನ್ನ ಅವನ ಖಾಸಾ ಅಕ್ಕ ಸಿದ್ಧಮ್ಮ ಮದುವಿಯಾಗಿ ಪಡೆಯಲೆಂದು ಈ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಹುಚ್ಚಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ ಕಲ್ಲವನ ಬಾಳೇವಿ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿ ನಾಕಾರು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದವಾದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಆಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಳುವನ್ನೂ ಸಹ ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಹುಚ್ಚಪ್ಪನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದೆಂದರೆ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲವನ ಅಷ್ಟೇನೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಖರೇ... ಆಕೆಯ ವಾರಿಗೆಯವರೆಲ್ಲ ಮದುವಿಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ನಡೀಲಿಕ್ಕೋದ ವರ್ಸೊಪ್ಪುತ್ತಿನೊಳಗೆ ತೊಟ್ಟಲು ತೂಗುವಂಗಾದ ಸುದ್ದಿ ಕಿವಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಒಳಗೊಳಗನ ಸಂಕ್ತ ಪಡ್ತಿದ್ದು! ಆ ಸಂಕ್ತ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ತಡಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಆಕೆ, 'ಇದೇನು ಗಂಡೋ!?, ಏನು ಹೆಂಗೋ!?, ಇಲ್ಲ ಗಂಡುಬೋಗ್ಯಾನೋ...!?' ಈ ಪಾಸಾಡಿಗೆ ಅದೇ ಇಲ್ಲಂಗೆ ಕಾಣಿಸ್ತೆ...! ಎಂದು ತನ್ನಪ್ಪಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮನದೊಳಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತೂ ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ವಿಚಾರದಾಗ ಇಂಥೆಲ್ಲ ನೆನಪಾಗಿ ಕಲ್ಲವನನ್ನು ಅದಾವ ಪರಿ ಬಿಂಗಿ ಬಿಡಿಸಿದ್ದು ಅಂದ್ರ... ಆಕೆ ಹಗಲು ಅನ್ನಂಗಿಲ್ಲ, ರಾತ್ರಿ ಅನ್ನಂಗಿಲ್ಲ

ಅದಾ ಗುಂಗಿನ್ಯಾಗನ ದಿಕ್ಕೇಡಿಯಂಗಾಗಿ ಬರೀ ಕಣ್ಣೀರಕೋಡಿ ಹರಿಸುತ್ತ ಸಮಯದ ಅರುವೇ ಇಲ್ಲದಂಗೆ ಕುಂತ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಕುಂತು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆದರೆ, ಇದಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರದಿದ್ದ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಏನೂ ಆಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ರಾತ್ರಿ ಟೈಮಿನ್ಯಾಗ ಹಾಸುಗಾಗ ಆಕೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡು ಬಿದ್ದವರಂಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇದು ಕಲ್ಲವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ತರಿಸಿತ್ತಾದರೂ ಇಂಥದನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾರಲ್ಲೂ ಸಹ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರದಂಗಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ರಾತ್ರಿ ಏನರೆ ಹಾಸುಗಾಗ ಆಕೆ ಮೈಮರತು ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ತೀರಿತು... ಆಗ ನಾಗರಹಾವು ತುಳುವವಂಗೆ ಮಾಡಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳ್ತಿದ್ದ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕಲ್ಲವನ ಮುಂದೆ ಅಸಹ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ, 'ಲೇ, ಲೊಡಿ, ಏನಾಗದ ನಿನ್ನ? ಮೈಮ್ಯಾಲೆ ದನಗಳು ಬಿದ್ದವಂಗೆ ಬೀಳ್ತಿಯಲ್ಲೆ ಬೋಸುಡಿ! ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಜಾಗೆ ಏತಿ... ಕಾಣಂಗಿಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ!? ಆ ಕಡೆ ಸರುದು ಚೆಂದಂಗಿ ಮಕ್ಕೋಲಿಕ್ಕೆ ಬರಂಗಿಲ್ಲೆನು ಹುಚ್ಚಿಡಿ...!?' ಎಂದು ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲವನನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಮಕ್ಕೊಂಡು ಬಿಡ್ತಿದ್ದ. ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ಈ ಧರದ ವರ್ತನೆ ಆಕೆಗೆ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಜಿಗುಪ್ಪ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು.

ನೋಡಲು ಥೇಟ್... ಹೋಲಿ ಹುಣ್ಣಿವಾಗ ಸುಡುಲಿಕ್ಕಂತ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕಾಮಣ್ಣನಂಗೆ ಕಾಣ್ತಿದ್ದ ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮದುವಿ ಅನ್ನೋದು ಕೇಡಿನಂಗೆ ಬಂದೆರಗಿ ಆತನನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಸಂಕಟಕ್ಕೊಡು ಮಾಡಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ ಊರವರ ಮುಂದೆ ತಾನೂ ಒಬ್ಬ ಗಂಡು, ತನಗೂ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪಳಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಷ್ಟೇ ಕಲ್ಲವನನ್ನು ಮದುವಿಯಾಗಿದ್ದನೇ ವಿನಃ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಅಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಚೆಂದಂಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಂತೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ! ಊರಾಗ ಹೀರೆ ಮನುಷ್ಯಾ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ, ಹೊಲ ಮನೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಬಸಪ್ಪನಿಗೆ ವಹಿಸಿ, ತನ್ನಂತೆ ಹೀರರು ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಊರಿನ